

Дамян Дамянов

Обичам те...

Обичам те. Надявам се, ти – мене.
Но – вжеглени във общия хомот,
да си го кажем просто няма време...
...И си отива нашият живот.
Във делници, в неща и грижи сиви,
във прози, в труд, и грапав, и суров,
безмислен, смислен – просто си отива.
Във всичко друго, само не в любов.
Между две скуки, между два етажа...
И ако някога се изтърва
„обичам те“ срамливо да ти кажа,
повярвай, не е истина това.
„Обичам те“ е просто малко. Много,
безкрайно те обичам! Но защо
да ти го казвам? Нужно ли е? То го
живеем двама. В двама ни е то.
В душите ни, в децата ни, във всичко.
И в общия ни път трънлив, не нов.
Обичам те. Но що са трите срички
пред нас – безкрайносричната любов.

КРАЙ

© 2001 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Тая Николова

Публикация

Дамян Дамянов, Надежда Захариева. Ти и Аз. Издателско ателие Аб, С. 2001. ISBN
953-737-241-6

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8626>]